

¹Αριθ. 3263

¹Αρ. Φακέλ.

¹Ελήφθη τὴν 18 9βρίου 1833

¹Αρ. Πρ. 1918

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τὴν Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Βασιλικὴν Σ. Γραμματείαν τῆς

¹Επικρατείας.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1133 ἐγκυκλίου τῆς Βασιλ. Γραμματείας ἀνα-
φέρομεν τὰς ἀκολουθοῦσας παρατηρήσεις περὶ τῶν εἰς αὐτὴν σημειουμένων ζητημά-
των ἀφορῶντων τὴν Νομοθεσίαν.

Περὶ ἐπιτροπείας.

Εἰς τὰ ὀρφανὰ ἐσυνηθίζετο πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως νὰ ἴσταιται ἐπίτροπος καὶ
καθ' ὁλοκληρίαν κυριάρχης τοῦ οἴκου ἢ μήτηρ αὐτῶν, ἀνύπανδρος διαμέ-
ρουσα, ἣτις συνεβουλεύετο καὶ συνεβοηθεῖτο εἰς τὰς ὑποθέσεις των μετὰ τῶν
συγγενῶν τοῦ ἀνδρός της καὶ ἰδικῶν της, πάντοτε δωρεάν· εἶχεν ἐξουσίαν νὰ
προικοδοιῇ θυγατέρα ἀπὸ τὴν ἀνδρῶν της οὐσίαν· νὰ δανείζῃ, νὰ δανείζηται,
νὰ ἐκποιῇ κτῆμα πολλάκις διὰ τουρκικοῦ κριτηρίου καὶ νὰ ἐνεχειριάζῃ πάν-
τοτε κ.τ.λ., μετὰ δὲ τὴν Ἐπανάστασιν ἐμποδίσθη ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς
μόνον ἢ ἐκ μέρους της ἐκποίησης τοῦ κτήματος τῶν ὀρφανῶν, καὶ ἀνήβων
καὶ ἐφήβων· ἐὰν τὰ ὀρφανὰ ἔμενον χωρὶς μητέρα, ἐπιτροπεύοντο ἀπὸ τοὺς
πλησιεστέρους συγγενεῖς κατὰ θέλησιν αὐθόρμητον, χωρὶς νὰ ἐκλεχθοῦν παρὰ
τινος ἢ ἰδιωτικῶς ἢ ἐπισήμως ἀπὸ ἐξουσίαν, καὶ οὗτοι πάλιν ἄνευ τινὸς ἀντα-
μοιβῆς ἐδιοικοῦσαν τὴν ὀρφανικὴν περιουσίαν μέχρι τῆς μετρίας ἡλικίας τῶν
ὀρφανῶν, δηλ. τῶν 15 - 20 ἐτῶν· πολλὰ δὲ ὀρφανὰ ἐγκαταλιπόμενα καὶ παρὰ
τῶν συγγενῶν των διαφθείρετο ἢ οὐσία των ἀδίκως ὅλως. Ἡ ἐπιτροπεία δὲν
ἐμποδίσθη τοῦ νὰ δωθῇ εἰς πολλοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς αὐτῶν, ἢ συνή-
θεια ὅμως διεφύλαξε νὰ διοικῇται ἢ ἐπιτροπεία πάντοτε ἀπὸ τοὺς πλουσιωτέ-
ρους καὶ τιμίας διαγωγῆς συγγενεῖς ἐθελουσίως. Ὅταν δὲ οἱ περισσότεροι δὲν
ἔστεργον, ἔμενε καὶ εἷς μόνος καὶ οὗτος ἐθελουσίως, διότι ἡ τουρκικὴ ἐξουσία
δὲν ἐφρόντιζε περὶ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὰ τοιαῦτα. Μετὰ δὲ τὴν Ἐπανάστασιν
ἔμειναν τὰ τῶν ἀνηλίκων τὰ περισσότερα ἄνευ ἐπιτρόπου ὥς μηδενὸς φροντί-
ζοντος περὶ αὐτῶν. Ἐὰν δὲ εἷς ἢ περισσότεροι ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑπῆρχον ἐνή-
λικες, οὗτοι ἐδιοικοῦσαν ἄνευ ἐξαιρέσεως τινὸς τὴν οὐσίαν ὅπως ᾔθελαν, μέχρι
οὗ ἐνηλικιόνοντο καὶ οἱ λοιποί, καὶ τότε ἐχώριζον.

¹ Δημοσιεύεται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, ἀνευρεθέντος ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.

3^{ον} *Περὶ ἀνατροφῆς τοῦ ἀνήλικος ἔμεναν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ νομιζομένου ἐπιτρόπου, διότι δὲν ὑπῆρχον τακτικὰ δικαστήρια καὶ οὐδεὶς ἦτον ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπίτροπος· περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων δὲν ἠδύνατο ὁ ἐπίτροπος ὥς μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἐκποιήσῃ οὐδὲν· ἡ συνήθεια πάντοτε ὑπῆρξε νὰ ἐρωτῶνται οἱ συγγενεῖς περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ὀρφανοῦ καὶ πάλιν δὲν ἐκποιεῖτο, ἢ μὴ ἐνεχειριάζετο τὸ κτῆμα καὶ οἱ καρποὶ του ἐνομίζοντο διὰ τὸν τόκον τοῦ δανείου, μέχρις οὔ το ὀρφανὸν ἐνηλικιώνετο, καὶ τότε ἔδιδε τὸ κεφάλαιον τοῦ δανείου ὅλον, καὶ ἐλάμβανε τὸ κτῆμα εἰς ἑαυτόν.*

4^{ον} *Περὶ ἀνήβου καὶ ἐφήβου. Ἡ συνήθεια δὲν διέκρινεν ἐπιτρόπους καὶ κηδεμόνας, διότι δὲν ἐδιορίζοντο τακτικῶς ἀπὸ Δικαστήριον, ἀλλ' ὅστις κατὰ προαίρεσιν ἐφαίνετο ἐπίτροπος, αὐτὸς διοικοῦσε μέχρι τέλους τὸ ὀρφανόν· ἀφ' οὗ ἔφθανε τὸν 14 χρόνον ἐγένετο πολλάκις αὐτεξούσιον καθ' ὀλοκληρίαν, διότι τοσοῦτον χρόνον ἐγνώριζε νόμιμον ἢ τουρκικὴ ἐξουσία καὶ οὕτως ἐκποιοῦσε διὰ τοῦ τουρκικοῦ κριτηρίου κτήματα, ἠγόραζε, ὑπέσχετο μόνος του, ἢ μὲ συναίνεσιν συγγενῶν του προῖκαν εἰς ἀδελφήν του καὶ ἔδιδεν αὐτήν, ἔκαμνε δωρεάς, ἐδανείζετο, ἐδάνειζε καὶ πᾶν ἄλλο, μετὰ δὲ τὴν Ἐπανάστασιν ἐπεριορίσθη ἢ κατάχρησις ὅπως οὖν τῶν τοιούτων ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς καὶ ἐμποδίζοντο τινά, καθὼς ἢ ἐκποιήσις κτήματος κ.τ.λ. Ἐκτὸς μόνον τῆς προικός, φυλατιομένου πάντοτε τοῦ νόμου ἀπαραιοῦτως.*

Πρὸς τούτοις παρατηροῦμεν καὶ τὰ ἐξῆς, ὅτι, ἀφοῦ συνεστήθησαν τὰ παύσαντα Δικαστήρια, πολλάκις συνέπεσε καὶ ἐκλέχθησαν κατὰ νόμον ἐκείνων συγγενῶν των, καὶ ἐπὶ παραιτήσεως τούτων ἀλλότριοι ἐπίτροποι ὀρφανῶν ἀνήβων, καὶ κηδεμόνες ἐφήβων, καὶ πάντες παραιτοῦντο καὶ οὕτω αἱ περιουσίαι αὐτῶν ἔμειναν παντελῶς ἀδιοίκηται, καὶ περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου εἶναι εὐχῆς ἔργον νὰ ληφθῇ μέτρον ἱκανὸν διὰ νὰ μὴ φθείρεται ἡ οὐσία τῶν περισσοτέρων ὀρφανῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ μάλιστα, πλούσια ὄντα, κατήντησαν εἰς πενίαν ἀπὸ τὴν ἐρημίαν ἐπιτρόπου καὶ κηδεμόνος.

Δὲν ἦτον εὐκαταφρόνητον ἂν ἐδιορίζετο καὶ ἀνάλογος ἀνταμοιβὴ ἐκ τῆς περιουσίας τῶν ὀρφανῶν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ κηδεμόνας διὰ νὰ φυλαχθῇ ἄφθαρτον τὸ ὅλον, πλὴν θεωροῦμεν ἀπὸ τὰ προλαβόντως διατρέξαντα πολλὰ δύσκολον καὶ σχεδὸν ἀδύνατον νὰ παραδέχωνται τὴν φροντίδα ταύτην οἱ ἐκλεγόμενοι ἀπὸ τὰ Δικαστήρια.

Περὶ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας.

5^{ον} *Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν γονέων ὥς πρὸς τὰ τέκνα ἢ συνήθεια καὶ πρὶν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ ταῦτα ἐφύλαξε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν πατέρα μόνον ζῶντα. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς, διαμεινάσης τῆς μητρὸς ἀνυ-*

πάνδρου, ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια εἰς αὐτὴν ἀπαρამείωτον τὴν ἐξουσίαν πρὸς τὰ τέκνα μέχρις οὗ ἔφθαναν τὰ τέκνα εἰς ἡλικίαν ὡς ἀναφέρωμεν ἄνωτέρω.

6^{ον} Περὶ τῶν κτημάτων τῶν τέκνων, ἕως οὗ ὑπάρχουσιν αὐτὰ ὑπεξούσια, ἡ συνήθεια ἐφύλαξεν ἀπαρამείωτον τὸν κανόνα τοῦ νόμου, ὅποταν δὲ οἱ πατέρες διεχώριζον αὐτὰ ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ δίδοντες ἐκ τῆς οὐσίας των μερίδιον, τότε ἐνομίζοντο ὡς αὐτεξούσια, καὶ ὅσα ἀποκτοῦσαν ὑπῆρχον ἰδικά των ἐλεύθερα μ' ὅλον τοῦτο ἐὰν ἐπιώχευεν ὁ πατήρ καὶ δὲν ἐπεριθάλπειτο ἀπὸ τὰ διακεχωρισμένα καὶ αὐτεξούσια τέκνα, ἐδύνατο ν' ἀναλάβῃ παρ' αὐτῶν ὅσα τοῖς προέδωκε νὰ τὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας του, ἐκτὸς τῶν διδομένων εἰς τὰς θυγατέρας του, ὡς προῖκα εἰς τὴν συζυγίαν τους· ἀκολούθως, ἐὰν ὑπάνδρευεν ὁ πατήρ τὰ τέκνα καὶ ἐλάμβανε προῖκα, χρήματα ἀπὸ τὴν νύμφην, ἐὰν ᾔθελε, τὰ εἰσεβίβαζεν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκίας του καὶ τὰ ἐνέμετο ἄνευ τόκου, μέχρις οὗ διεχώριζε τὸν υἱὸν τῆς οἰκίας, καὶ τότε τὰ ἔδιδεν εἰς αὐτόν. Οἱ περισσότεροι ὁμως ἐσυνήθιζον καὶ τὰ ἀφήνουν ἰδιαίτερος εἰς τοὺς υἱοὺς τὰ χρήματα τῆς προικὸς, καὶ νὰ τὰ ἐμπορεύονται οὗτοι εἰς ἰδιαίτεραν των ὠφέλειαν· τὰ δὲ ρουχικά τῆς προικὸς ἔμενον ὑπὸ τὴν ἰδιαίτεραν χρῆσιν τῆς νύμφης, τὰ δὲ κτήματα αὐτῆς ἐνέμοντο ἀπὸ τὴν κοινὴν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ οἰκίαν.

7 Περὶ τῆς διαρκείας τῆς πατρικῆς ἐξουσίας ἡ συνήθεια διεφύλαξε ταύτην μέχρι οὗ ἔμενεν ὁ υἱὸς ἀδιαχώριστος παρ' αὐτοῦ, ἔπαυε δὲ ἀφοῦ τὸν διεχώριζε τῆς οἰκίας του, καὶ τὸν ἐκήρυττεν ὡς αὐτεξούσιον, εἰς δὲ τὰ τέκνα τούτου, ἐὰν ἀπέθνησκεν ὁ υἱὸς αὐτεξούσιος, ἐνομίζετο ὡς ἐπίτροπος καὶ διοικητὴς των, δὲν ἀφαιροῦσεν ὁμως τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς ἡ συνήθεια εἰς τοὺς ἐνηλίκους καὶ ὑπάνδρους υἱούς, ἂν ὁ πατήρ αὐτοὺς δὲν διεκήρυττεν αὐτεξουσίους μὲ τὴν διαχώρισιν αὐτῶν τῆς οἰκίας καὶ οὐσίας του.

8 Περὶ τῆς υἱοθεσίας ἡ συνήθεια διεφύλαξε τὸν νόμον, ὥστε ὁ υἱοθετῶν νὰ ἔχῃ πρὸς τὸν υἱοθετούμενον τὰ αὐτὰ δικαιώματα τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱὸν ἀπαλλάκτως, ἡ υἱοθετοῦσα δὲ γυνὴ νὰ λαμβάνῃ πρὸς τὸν υἱοθετούμενον πατρικὴν ἐξουσίαν τελείαν μέχρι ζωῆς της.

Υἱοθετικὴ ἀδελφότης δὲν ἐσυνηθίσθη ποτέ.

Περὶ νομῆς

9 Ἡ συνήθεια πάντοτε ἐστάθη σύμφωνος μὲ τὸν νόμον περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου. Ἐκτὸς ὁμως τῶν συγγενικῶν ἀδαιρέτων κτημάτων, τὰ ὅποια πολλάκις συνηθίζετο νὰ τὰ νέμεται εἰς συγγενῆς ἀπόντων τῶν ἄλλων, δὲν παρεγράφοντο τὰ δικαιώματα τοῦ ἀπόντος μὲ τὴν πολυχρόνιον ἢ ὀλιγοχρόνιον νομὴν.

Περὶ κυριότητος

10^{ον} Ὡς πρὸς τὴν κυριότητα ἡ συνήθεια ἐφύλαξε τὸν νόμον. Δημόσια βιβλία δὲν

ὑπῆρχον διὰ τὰ καταγράφονται αἱ ἐκποιήσεις, αἱ περισσότεραι ἐγίνοντο διὰ ἰδιωτικῶν καὶ μεμαρτυρημένων πωλητηρίων ἐγγράφων, καὶ διὰ τουρκικῶν χοιζετίων ἢ ταπίων πρὶν τῆς Ἐπαναστάσεως. Μετὰ δὲ ταῦτα διὰ ἰδιωτικῶν παρομοίων μεμαρτυρημένων καὶ δι' ἄλλων ἀπὸ τὰς κατὰ καιρὸν ἐπιτοπίους ἀρχὰς ἐκδιδόμενων καὶ οὕτω αἱ ἐκποιήσεις ἐνομίζοντο ἰσχυραί.

11 Διὰ τὰ νομίζεται ἰσχυρὰ ἡ κυριότης ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια τὸν νόμον ἀπαρ-
μειώτως, ὥστε ἐὰν ὁ πρῶτος κατέχων δὲν ἦτον ἀληθῶς κύριος τοῦ ἐκποιη-
θέντος πράγματος, εἴτε κινητοῦ εἴτε ἀκινήτου, οἱ ἔχοντες ἐπὶ τούτου δικαίωμα
ιδιοκτησίας ἐδύναντο καὶ διεκδικοῦσαν κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ ἤδη κατέχον-
τος, καὶ χωρὶς τὰ πληρώσωσι τὰ ὅποια εἶχε δώσει διὰ τὴν ἀγορασίαν χρήματα
ἀνελάμβανον τὸ ἰδιόκτητόν τους πρᾶγμα οὗτος ὅμως δηλαδή ὁ Β κατέχων
ἐξήτει τὴν ἀποζημίωσίν του ἀπὸ τὸν πωλητὴν τοῦ πράγματος, ὡς μὴ βοηθού-
μενος (;) ἂν μὴ ἀπεδείκνυε ὅτι νομίμως ἠγόρασε αὐτό.

12 Ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς δουλείας ἡ συνήθεια ἐφύλαξε ἀπαρμειώτον τὸν
νόμον ἦτον ὅμως ἀρκετὸν εἰς ἀπόδειξιν ἡ πολυχρόνιος διὰ καλῆς πίστεως
χρήσις τοῦ ὑπὸ δουλείαν πράγματος βιβλία δημόσια δὲν ὑπῆρχον διὰ κατα-
γραφῆν.

13 Ὡς πρὸς τὰς νομίμους δουλείας ἡ συνήθεια ἐφύλαξε καθ' ὅλους τοὺς τρόπους
τὸν νόμον ὡς πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰ σταλάγματα, τὰ παράθυρα καὶ τῆς διαβά-
σεως κ.τ.λ.

Περὶ δὲ τῆς βοσκῆς ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐνὸς χωρίου εἶχον δικαίωμα τὰ βόσκειν
τὰ ζῶα των, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ χωρίου ἀνεξετάστως ἕκαστος παρὰ τοῦ ἄλ-
λου συγκατοίκου του, ἀπὸ δὲ τοὺς κατοίκους τῶν πέριξ χωρίων ἐφυλάττοντο
πάντοτε τὰ ὅρια καὶ διὰ συμφωνίας ρητῶς εἰσῆρχοντο ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τοῦ
ἄλλου χωρίου τὰ ὅρια καὶ ἔβοσκον τὰ ζῶα.

Περὶ προνομίων καὶ ὑποθηκῶν.

14 Ὡς πρὸς τὰς ὑποθήκας ἡ συνήθεια ἐφύλαξε τὸν νόμον, ὥστε πάντοτε ἐπρου-
μᾶτο εἰς τὸ ὑποθηκευμένον ὁ πρῶτος, διὰ τὰ φαίνεται ὅμως ἡ κατὰ τοῦτο
συμβαίνουσα κατάχρησις βιβλία δημόσια δὲν ὑπῆρχον διὰ τὰ καταγράφονται
αἱ ὑποθήκαι.

15 Ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα καὶ κινητὰ ἐσυνηθίζετο πάντοτε τὰ μὲν ἀκίνητα τὰ ἐμ-
βαίνουν ὑπὸ ὑποθήκην, τὰ δὲ κινητὰ τὰ παραδίδονται εἰς χεῖρας τοῦ δανει-
στοῦ εἰς ἐνέχειρον.

Παρατηροῦμεν δὲ ὡς πρὸς τὰ ἐνεχειριαζόμενα κτήματα καὶ παραδιδόμενα εἰς
χεῖρας τοῦ δανειστοῦ ὑπῆρχε συνήθεια, τὰ μὲν κινητὰ ἐφυλάττοντο ἄνευ χρή-
σεως παραμικρᾶς, καὶ ἀπεδίδοντο εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ

χρέους. Ἐκτὸς τυχηροῦ καὶ ἀναποφεύκτου συμβεβηκότος, ἢ ἐπωλοῦντο δι' ἐξόφλησίν των εἴτε δι' ἀρχῆς τινὸς νομίμως, εἴτε διὰ συγκαταθέσεως τῶν μερῶν· τὰ δὲ ἀκίνητα καλλιεργούμενα παρὰ τοῦ δανειστοῦ ἐνέμοντο οἱ καρποί των παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐνομίζοντο εἰς ἀντίτιμον τοῦ τόκου τοῦ κεφαλαίου δανείου, μὴ λογιζόμενοι ποτὲ κατὰ νόμον εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ δανείου τοῦ κεφαλαίου ἐὰν ὑπερέβαινε ἢ ποσότης των τὴν ποσότητα τοῦ τόκου, ἀλλὰ πάνποτε ὁ δανεισάμενος δι' ἐνεχύρου ἀκινήτου κτήματος ἐχρεώσται νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν δανειστήν τὸ κεφάλαιον τοῦ δανείου σῶον, καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ κτῆμα, πολυχρόνιος παραγραφὴ δὲν ἴσχυε.

- 16 Ὡς πρὸς τὰ προνόμια τῶν προσώπων καὶ τῶν δανείων ἐφύλαξεν ἡ συνθήκη τὸν νόμον, πάνποτε ὅμως ἐπροτιμᾶτο ἢ προῖξ καὶ τὰ τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου τὰ κτήματα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ χρεώστου των, καθὼς καὶ τῶν προμηθευόντων τὰ χρήματα δι' ἀγορασίαν ἀκινήτου· καθὼς καὶ τὸ κράτος ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν συνακτῶν καὶ διαχειριστῶν· δὲν ἔδωκε προτίμησιν ἢ συνθήκη πρὸς τὸν παλαιότερον δανειστήν κατὰ τοῦ νεωτέρου.

Ὑποσημειούμεθα εὐσεβάσιως

τῇ ιβ. 9βρίου 1833

Ἐν Ἀργεῖ.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Εἰρηνοδίκης

(Τ. Σ.) Νικόλαος Σιγανὸς (;)¹

¹ Ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔθιμα Ἀργεῖς θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ δημοσιεύσωμεν ἐνταῦθα τὰ κατωτέρω τρία ἔγγραφα, ὑπάρχοντα ἐν ἀντιγράφοις εἰς τὸ Ἀρχεῖον Γ. Βλαχογιάννη.

Ἀριθ. 11

Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει τῇ 18 Ἰουνίου κατὰ πρότασιν τοῦ Δημαρχικοῦ Παρέδρου Κυρ. Γεωργίου Ἀλπανοπούλου, ἐνεργοῦντος ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Δημάρχου, ἀνεγνώσθη τὸ ὑπ' ἀριθ. $\frac{936}{794}$ ἔγγραφον τοῦ Β. Ἐπαρχου Ἀργεῖς, διευθύνοντος τὴν περὶ τοπικῶν ἐθίμων ἐπισυνημμένην ἐν αὐτῷ ὑπ' ἀριθ. 926 ἀναφορὰν πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν Ἀργολίδος κλ. τῆς ἤδη παυσάσης τοπικῆς Δημογεροτείας ὡς χρήζουσιν τὴν ψῆφον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐμελέτησεν ἐσκεμμένως τὰ ἐμπεριεχόμενα τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, ἀφορῶντα περὶ τοπικῶν ἐθίμων καὶ θέττει ἐπ' αὐτῷ τὰς ἀκολουθούσας παρατηρήσεις του.

α' — Τὸ περὶ ὀρφανῶν θυγατέρων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὑπῆρξε ιφώντι ἐθίμον τὸ νὰ εἶναι ὑπεξούσιαι εἰς τοὺς ἄρρενας ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι λόγῳ φιλοτιμίας ἦτον ὑπόχρεοι νὰ μὴν ἀπομακρύνωσιν αὐτὰς ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐμελλὸν ἐπαγρυπνοῦντες διὰ τὴν διαγωγὴν των ἐπιμελοῦντο νὰ ὑπανδρεύωσιν αὐτὰς τὸ κατὰ δύναμιν, δίδοντες αὐταῖς διὰ προῖκα εἴτε ἐξ ἰδιαίτερας καταστάσεως, εἴτε ἐκ σωζομένης πατρικῆς ἢ μητρικῆς περιουσίας.

β' — Τὸ περὶ ὑπηρετῶν καὶ θερραλίνων, κοινῶς λεγόμεναι δοῦλαι, δὲν ὑπῆρξε τῷ ὄντι ἐθι-

μον, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν συμφωνίαν ὅπου ἤθελον κάμῃ οἱ γονεῖς τῶν ὑπηρετῶν μετὰ τῶν κυρίων αὐτῶν εἴτε μὲ ρητὴν συμφωνίαν πληρωμῆς εἴτε ὑπανδρείας.

γ' — Τὸ περὶ γαλακτοφόρων προβάτων καὶ αἰγῶν, αὐτὰ ἐδίδοντο εἰς τοὺς ποιμένας τῶν κυρίων αὐτῶν κατὰ διαφόρους συμφωνίας εἴτε ἐγγράφους εἴτε ἀγράφους.

δ' — Τὸ περὶ γεωργοῦ ἐσυνίστατο κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν συμφωνίαν, οἱ κύριοι τῶν χωραφίων ἔδιδον τῶντι πρὸς τοὺς γεωργούς τὸν σπόρον αὐτῶν καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν προῖον ἐμοιράζετο ἐξ ἡμισύας, τυχούσης δὲ τελείας ἀφοράς, ὁ ἰδιοκτήτης ἔδιδε καὶ διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος τὸν σπόρον εἰς τὸν γεωργὸν καὶ ἐν καιρῷ τοῦ εἰσοδήματος ἐλάμβανε πρῶτον τὸν δοθέντα σπόρον καὶ τὸν ἀπολεσθέντα εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ἐπομένως ἐμερίζετο ἐξ ἡμισύας τὸ ἐναπολειφθὲν προῖον.

ε' — Τὸ περὶ προεσιῶτων ἢ τουρκιστὶ λεγομένων κοιζαμπασίδων, παραλείποντες τὸν τρόπον τῆς συστάσεώς των, προσθέτωμεν ὅτι οἱ προεσιῶτες τῆς Ἐπαρχίας Ἄργους δὲν εἶχον τιαυτήν ἀπόλυτον ἐξουσίαν τὸ νὰ δανείζωνται αὐτοὶ ἐν ὀνόματί των καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς κοινότητος χρήματα, ἀλλ' ὡσάκις παρουσιάζετο τιαυτὴ ἀνάγκη, οἱ προεσιῶτες σύμφωνοι μὲ τὸν ὑπάλληλόν των ταμίαν ἢ Σεντιὸν Ἐμίνιδων εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ δανείζωνται διὰ τὰς χρεῖας τῆς κοινότητος χρήματα μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἐκάστη χρεωστικὴ ὁμολογία διὰ νὰ ἔχῃ πληρὴς τὸ κῦρος της, ἔπρεπε νὰ λέγῃ ὅτι δανείζονται διὰ χρεῖαν τὸν Καζὰ Ἄργους καὶ νὰ τὸ ὑπογράφεται πρῶτον ἀπὸ τὸν πρῶτον προεσιῶτα, δεύτερον ἀπὸ τὸν δεύτερον προεσιῶτα καὶ τρίτον ἀπὸ τὸν ἴδιον ταμίαν. Αἱ ἐν ταῖς χρεωστικαῖς ὁμολογίαις ὑπογραφαὶ ἐγράφοντο μὲ τὸν τίτλον του, οἱ μὴ (sic) προεσιῶται ἐγράφοντο ὡς βεκίλιδες, ὁ δὲ Ταμίας ὡς Σεντιὸν Ἐμίνης. Τοιούτου εἶδους χρεωστικαὶ ὁμολογίαι ἔγιναν πολλαὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἄργους.

Ἡ παρῶσα προᾶξις νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν Δήμαρχον καὶ δι' αὐτοῦ ὅπου δεῖ.

Τῇ 18 Ἰουνίου 1835 ἐν Ἄργει.

Ὁ Πρόεδρος

Νικόλαος Ζεγκίνης

Ἀθανάσιος Ἀσημακόπουλος

Ἰωάννης Θεοδοσίου

Γεώργιος Ἀνιφάντου (·)

Γεώργιος Τσόκρης

Ἰωάννης Σέκκερης

Δ. Θεοφανόπουλος

Δημητρ. Μπατουβάντος.

Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ τὴν 5 Ἰουλ. 1835 ἐν Ἄργει

Ὁ Πρόεδρος

Νικόλαος Ζεγκίνης

Ἀριθ. 926

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τὸ Βον Ἐπαρχεῖον Ἄργους

Ἡ Τοπικὴ Δημογεροντία Ἄργους

Θεωρήσασα ἡ Δημογεροντία αὕτη τὸ Ὑψηλὸν Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 23 Φεβρ. 1835 ἐξ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

